

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
Industrijska cesta 15, Sesvete

Poslovni broj: P-344/2026-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama po sucu tog suda Ivi Raos, u pravnoj stvari tužiteljice Nade Pezelj iz Zagreba, Lanište 5b, OIB: 43403346676, zastupane po punomoćniku Ivanu Maloči, odvjetniku u Zagrebu, protiv I. tuženika Dubravke Galez Mihaldinec iz Zagreba, Otešička ulica 32 a, OIB: 42928969323, zastupana po punomoćniku Mariju Lovriću, odvjetniku iz Zagreba (kao nasljednice iza pok. Dragutina Galeza iz Zagreba, Creska 16, OIB: 76521529242), II. tuženika Mladena Pezelja iz Zagreba, Creska Ulica 16, OIB: 80778972403 i III. tuženika Milice Pezelj iz Zagreba, Lanište 12c, OIB: 16984637238, oboje zastupani po punomoćnici Mari Ivančić, odvjetnici iz Sesveta radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnice I. tuženice, 22. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Proglašava se djelomično nedopuštenom ovrha u ovršnom predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, određena rješenjem o ovrsi Ovr-38/2016-5 od dana 07.11.2016. godine, temeljem pravomoćne i ovršive presude Županijskog suda u Zagrebu od 27. svibnja 2014. godine, kojom je preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 16. siječnja 2014. posl.br P-2775/05, u dijelu u kojem je ista dozvoljena u korist ovrhovoditelja Galez Dragutina, OIB: 76521529242, Zagreb, Creska 16 i Galez Ankice, OIB: 60356719694, Zagreb, Creska 16, a protiv ovršenika Pezelj Mladena, OIB: 80778972403 Zagreb, Creska 16 i Pezelj Milice, OIB: 16984637328 Zagreb, Lanište 112c, davanjem ovlaštenja ovrhovoditeljima Dragutinu Galezu i Ankici Galez da na trošak ovršenika Mladena Pezelja i Milice Pezelj sruše podignutu građevinu koju su proširili izvan gabarita ranije ulične građevine, a koja se nalazi u Zagrebu, Creska 16, izgrađena na k.č.br. 5540/180 te upisana u zk.ul. 10974 k.o. Grad Zagreb, zatim daju sazidati prozore na uličnom objektu ovršenika i to jedan na podrumskom dijelu, a dva na etaži visokoprizemnice, zatim uklone nadstrešnicu i stubu u dvorištu te vrate u prijašnje stanje ulaz u dvorište u širini od 4,70 metara i postave drvena ulazna vrata u dvorište, a koja se ima provesti po stručnom izvođaču radova uz prisutnost službene osobe suda.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„ Proglašava se nedopuštenom ovrha u ovršnom predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, određena rješenjem o ovrsi Ovr-38/2016-5 od dana 07.11.2016. godine, temeljem pravomoćne i ovršive presude Županijskog suda u Zagrebu od 27. svibnja 2014. godine, kojom je preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 16. siječnja 2014. posl.br P-2775/05, dozvoljena u korist ovrhovoditelja Galez Dragutina, OIB: 76521529242, Zagreb, Creska 16 i Galez Ankice, OIB: 60356719694, Zagreb, Creska 16, a

protiv ovršenika Pezelj Mladena, OIB: 80778972403 Zagreb, Creska 16 i Pezelj Milice, OIB: 16984637328 Zagreb, Lanište 112c, davanjem ovlaštenja ovrhovoditeljima Dragutinu Galezu i Ankici Galez da na trošak ovršenika Mladena Pezelja i Milice Pezelj saniraju temelj i zid dvorišne zgrade ovrhovoditelja, a koja se ima provesti po stručnom izvođaču radova uz prisutnost službene osobe suda.“

III. Nalaže se I. tuženici naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 1.081,84 Eur sa zateznim kamatama tekućim od 22. srpnja 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 23. rujna 2022. podnijela ovom sudu tužbu u kojoj navodi kako je u ½ dijela suvlasnik nekretnine u Zagrebu oznake z.k.č. 5540/180 k.o. Grad Zagreb, koja u katastru nekretnina odgovara k.č. 2427 k.o. Trešnjevka, a na kojoj se nalazi i ulična stambena zgrada Creska 16, koja je u posjedu tužiteljice, dok je u posjedu I. tuženika dvorišna stambena zgrada 16/1, koji je i suvlasnik predmetne z.k.č. 5540//180 k.o. Grad Zagreb u ½ dijela. Navodi kako je pred Općinskim sudom u Sesvetama u tijeku ovršni postupak Ovr-365/2019 u kojem je određena provedba ovrhe određene rješenjem o ovrši Općinskog građanskog suda u Zagrebu Ovr-38/16 od 07.11.2016. kojim je I. tuženik, kao ovrhovoditelj ovlašten da uz pomoć sudskog ovršitelja te stručnog izvođača radova srušiti podignutu građevinu koja je proširena izvan gabarita ranije ulične građevine, a koja se nalazi u Zagrebu, Creska 16 i izgrađena je na kč.br. 5540/180, upisana u zk.ul. br. 10975 k.o. Grad Zagreb, zazidati prozore na uličnom objektu ovršenika (ovdje II. i III. tuženika) i to jedan na podrumskom dijelu, a dva na etaži visokoprizemnice, ukloniti nadstrešnicu i stubu u dvorištu te vratiti u prijašnje stanje ulaz u dvorište u širini od 4,70 metara, postaviti drvena ulazna vrata u dvorište i sanirati temelj i zid dvorišne zgrade ovrhovoditelja. Po prigovoru treće osobe, ovdje tužiteljice ovršni sud je 13.09.2022. donio rješenje kojim je tužiteljicu uputio na pokretanje parničnog postupka radi proglašenja ovrhe nedopuštenom te je odgodio ovrhu do donošenja pravomoćne sudske odluke u parničnom postupku. Navodi kako je ovrha u konkretnom slučaju nedopuštena jer je nakon što je ovrha određena, tražbina ovrhovoditelja prestala trenutkom pravomoćnosti Rješenja o izvedenom stanju, Klasa: UP/I-350-05/19-007/436 od 11.12.2020., pravomoćno dana 08.07.2021., a koje rješenje je doneseno nakon provedenog i okončanog upravnog spora sa ovrhovoditeljem Dragutinom Galezom, ovdje I. tuženikom. Navodi kako su II. i III. ovršenici i tužiteljica i ranije bili upućeni na pokretanje parničnih postupka radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, ali iz drugih razloga te iako su isticali prigovor da je stambena zgrada Creska 16 u cijelosti legalizirana u parničnom postupku koji se pod poslovnim brojem P-2042/2018 vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu tijekom trajanja tog postupka, isti nije mogao biti uzet u obzir jer iz tog razloga tužiteljica nije bila upućena pokrenuti parnični postupak. Provedbom i okončanjem postupka legalizacije – ozakonjenja nezakonito (bespravno) izgrađene, odnosno dograđene zgrade na adresi Zagreb, Creska 16 i donošenje Rješenja o izvedenom stanju, Klasa: UP/I-350-05/19-007/436 od 11.12.2020. u cijelosti je ozakonjena predmetna stambena zgrada Creska 16 u stanju u kojem jest i više ne postoji razlog da se ista djelomično uklanja niti da se mijenja postojeće stanje. Tužiteljica posebno ističe kako je u postupku legalizacije – ozakonjenja nezakonito (bespravno) izgrađene, odnosno dograđene zgrade na adresi

Zagreb, Creska 16 sudjelovao ovrhovoditelj, ovdje I. tuženik koji je izjavio žalbu protiv Rješenja o izvedenom stanju, Klasa: UP/I-350-05/19-007/436 od 11.12.2020., a žalba je odbijena rješenjem Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine RH od 17.05.2021., Klasa: UP/II-361-05/21-26/70 u kojem se izričito navodi "U ovom upravnoj stvari sporno je da li se može ozakoniti zgrada u slučaju donošenja pravomoćne presude parničnog suda kojom se nalaže rušenje bespravno izgrađene građevine. Naime, prema presudi Visokog upravnog suda, poslovni broj: Usž-3221/18-2 od 3. srpnja 2019. godine, izričito je navedeno da Zakon ne propisuje način postupanja u slučaju donošenja pravomoćne presude parničnog suda kojom se nalaže rušenje bespravno izgrađene građevine, te se stoga prema stajalištu Suda na odgovarajući način valja primijeniti odredbe Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama. Zakon o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama propisuje postupak, uvjete i pravne posljedice uključivanja u pravni sustav nezakonito izgrađenih zgrada. Uvidom u pobijano rješenje i u spis predmeta utvrđeno je da je predmetna zgrada izgrađena u skladu s naprijed navedenim prostornim planom, a u smislu odredbe članka 5. stavka 1. Zakona o postupanju te je utvrđeno da je rješenje o izvedenom stanju u ovom upravnom postupku doneseno sukladno odredbi članka 18. navedenog Zakona, te je utvrđeno da ne postoje uvjeti za isključenje ozakonjenja koji su određeni odredbom članka 6. Zakona. Isto tako ističe se kako postupak legalizacije – odnosno rješenje o izvedenom stanju sukladno odredbama Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama ni na koji način ne utječe na vlasništvo, odnosno u konkretnom slučaju na suvlasništvo i suvlasničke omjere stranaka. Iako parnični postupak ne pokreće iz toga razloga ističe se kako bi provedbom ovrhe kako je određena bila narušena statika objekta Creska 16, a što proizlazi i iz provedenog vještačenja u postupku P-2042/18. Slijedom svega navedenoga u konkretnom slučaju prestalo je potraživanje ovrhovoditelja budući da se više ne radi o bespravno izgrađenoj građevini, već o potpuno ozakonjenoj građevini sukladno odredbama čl. 1., čl. 8. i čl. 33. Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama. Sukladno navedenom tužiteljica podnosi tužbu radi proglašenja nedopuštenom ovrhe koja je određena rješenjem o ovrši Općinskog građanskog suda u Zagrebu Ovr-38/16 od 07.11.2016., a koja je u tijeku pred Općinskim sudom u Sesvetama pod brojem Ovr-365/2019.

2. I. tuženik Dragutin Galez je u odgovoru na tužbu osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te je naveo kako tražbina koja treba biti izvršena ovršnim putem u spomenutom ovršnom postupku ne ovisi o Rješenju o izvedenom stanju na koje se poziva tužiteljica. Naime, Rješenje o izvedenom stanju doneseno je u upravnom postupku te i u samom tom rješenju stoji napomena, kao što i zakon određuje, da takvo rješenje ne utječe na međuvlasničke odnose i na prava drugih osoba. Ovršni postupak pokrenut je na temelju pravomoćne sudske odluke, dakle proistječe iz parničnog postupka koji se vodio među strankama ovršnog postupka. U upravnom postupku u kojem je doneseno rješenje o izvedenom stanju ne ispituju se takva prava drugih osoba niti suvlasnički odnosi ili nečiji obveznopravni zahtjevi, nego se isključivo procjenjuje da li nadograđeni dio nekretnine zadovoljava propisane uvjete za građevinu. Rješenje doneseno u upravnom postupku ni na koji način ne stavlja izvan snage, ne utječe niti može utjecati na pravomoćnu sudsku odluku koja je donesena u sudskom parničnom postupku među trećim strankama i koja proizvodi sve pravne učinke, pa tako dakle proizvodi obavezu da se po takvoj presudi postupi. S obzirom da ovršenici nisu postupili po pravomoćnoj sudskoj presudi dobrovoljno, ista se može i mora provesti temeljem prijedloga i pravomoćne presude ovršnim putem. Navodi kako su ovršenici nadogradnjom nekretnine, za koju u trenutku nadogradnje nisu imali dozvole, a niti suglasnost kao suvlasnika zemljišta, ugrozili stabilnost zgrade, a pritom su time zauzeli veći dio zemljišta od onoga što im po suvlasničkim omjerima pripada, i upravo zbog toga su takvu nadograđenu građevinu dužni ukloniti, vraćajući u prvobitno stanje nekretninu te time spriječiti daljnje ugrožavanje i oštećenja zgrade, ali i osloboditi zauzeti dio zajedničkog zemljišta na kojem se zgrade nalaze. Tužiteljica i sama ističe da postupak legalizacije ne utječe na vlasnička prava, u ovom slučaju na suvlasništvo i suvlasničke omjere stranaka, što

je točno utoliko što rješenje o legalizaciji ne može legalizirati uzurpiranje tuđeg ili zajedničkog dijela nekretnine takvom nadogradnjom, a ovršenici su nadogradnjom svoje zgrade upravo utjecali, odnosno ograničili, između ostalog, suvlasničke omjere te mogućnost izvršavanja suvlasničkih prava na zajedničkom zemljištu, a narušili su i statiku zgrade I. tuženika, ograničavajući time vlasnička prava. Pozivanje na vještačenje provedeno u postupku koji se vodio pod br. P-2042/18 među istim strankama, a riječ je također o postupku radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, u kojem postupku je tužiteljica odbijena s tužbenim zahtjevom, u ovom postupku je potpuno bespredmetno. Ujedno, vještak je utvrdio da je rušenje nadograđenog dijela nekretnine moguće uz osiguranje stabilnosti ostatka zgrade te je upravo stoga u tom predmetu i odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice. To ujedno pokazuje kako tužiteljica postupa šikanozno te svjesno pokreće razne postupke s jedinim ciljem odugovlačenja i odgađanja provedbe ovrhe koja je određena na temelju pravomoćne sudske presude.

3. II. tuženik i III. tužena su u odgovorima na tužbu od 22. prosinca 2022. priznali tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti kao osnovan te su dodatno u ponovljenom postupku naveli kako su suglasni su sa svim navodima tužiteljice uključujući navode iz podneska tužiteljice od 18.6.2026.

4. Rješenjem Županijskog suda u Splitu posl.br. GŽ-1097/2024-3 od 19.09.2024. ukinuta je presuda ovoga suda posl.br. P-599/2022 od 16. veljače 2024. te je predmet vraćen na ponovno suđenje. U obrazloženju ukinog rješenja je navedeno kako je u ponovljenom postupku potrebno utvrditi je li presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-2042/18-47 od 23. ožujka 2022. pravomoćna te uzimajući u obzir navedeno postoji li litispendencija, odnosno vode li se dva parnična postupka o istoj pravnoj stvari u kojem slučaju tužbu treba odbaciti.

5. Rješenjem ovoga suda poslovni broj P-18/2025 od 20.01.2025. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari s obzirom na to da je I. tuženik Dragutin Galez preminuo. Primjenom odredbe čl. 215. st 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje u tekstu: ZPP), a kako je zakonska nasljednica iza pok. I. tuženika, Dubravka Galez Mihaldinec, obavijestila sud kako preuzima postupak iza pok. I. tuženika, pravomoćnim rješenjem suda posl. br. P-18/2025 od 26.11.2025. nastavljen je postupak u ovoj pravnoj stvari.

6. U dokaznom postupku izvršen je uvid u zk izvadak (list 5 spisa), posjedovni list (list 6 spisa), rješenje Ovr-365/2019 od 13.09.2022. (list 7 i 8 spisa), zaključak ovoga suda posl. br. Ovr-365/2019 od 01.04.2022. (list 11 i 12 spisa), rješenje o izvedenom stanju, Klasa: UP/I-350-05/19-007/436 od 11.12.2020. (list 15-21 spisa), rješenje Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine RH od 17.05.2021., Klasa: UP/II-361-05/21-26/70 (list 23-25 spisa), presuda Visokog upravnog suda RH Usž-3221/18 od 03.07.2019. (list 26-28 spisa), presudu Upravnog suda posl. br. Us-8967/96 (list 65-67 spisa), katastarski plan iz 1959,1988 i 1997 (list 68-71 spisa) saslušani su tužiteljica i I-tuženik kao stranke u postupku (list 92-94 spisa) te je izvršen uvid u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-2775/05 i ovosudni spis posl. br. Ovr-365/22. Izvršen je uvid putem sustava E-spis u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-2042/18 u kojem je postupak pravomoćno okončan.

7. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći prema brižljivoj i savjesnoj ocjeni svaki dokaz zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka

Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Rješenjem Općinskog suda u Sesvetama, posl. br. Ovr-365/19 od 13. rujna 2022. upućena je tužiteljica kao treća osoba u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti toga rješenja pokrenuti parnicu radi proglašenja da ovrha određena rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. Ovr-38/16 od 7. studenog 2016., a na temelju pravomoćne i ovršne presude Županijskog suda u Zagrebu od 27. svibnja 2014. kojom je preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 16. siječnja 2014. broj P-2775/05, nije dopuštena obzirom na to da je ista podnijela prigovor treće osobe u kojem u bitnom navodi da u pogledu nekretnine ima takvo pravo koje sprječava ovrhu, a koji prigovor nije mogla ranije iznijeti u postupku, odnosno da je Rješenjem o izvedenom stanju, Klasa: UP/I-350-05/19-007/436 od 11.12.2020. u cijelosti legalizirano postojeće stanje objekta – ulične stambene zgrade na k.č.br. 2427, k.o. Trešnjevka u Zagrebu, Creska 16 pa da je time otpao razlog zbog kojeg je određena ovrha, odnosno nenovčana tražbina ovrhovoditelja da je prestala, sve primjenom odredbe čl. 60. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ br. 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08, 139/10, 154/11 i 70/12; dalje: OZ).

9. Tvrdnju tužiteljice kako je ovrha nedopuštena između ostalog i iz razloga jer bi rušenje dijela sporne nekretnine narušilo stabilnost građevine sud nije razmatrao prije svega zato jer tužiteljica sukladno čl. 59. i 60. OZ-a u ovoj parnici može iznositi samo one činjenice koje su prema njenom prigovoru u ovršnom postupku bile sporne i radi kojih je upućena na parnicu, a ne može iznositi neke druge činjenice kao što to tužiteljica čini u ovom postupku.

10. U postupku su utvrđene odlučne činjenice:

- I. tuženik i njegova pokojna supruga, čiji je on jedini nasljednik te II. i III. tuženici su bili suvlasnici nekretnine upisane u zk.ul.br. 10974 (sada zk.ul.br. 100202) k.o. G. Z., kčbr. 5540/180 stambena zgrada, popisni broj 1254 i dvorište u ulici, sa 188 m², svaki u ¼ dijela,
- da je nakon smrti supruge I. tuženik postao suvlasnik predmetne nekretnine u ½ dijela,
- da su I. tuženik i njegova supruga kao tužitelji kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu protiv ovdje II. i III. tuženika vodili postupak pod brojem P-2775/05 u kojem je 16. siječnja 2014. donesena presuda i rješenje kojom je odbijen zahtjev tužitelja da su tuženici dužni srušiti bespravno podignutu građevinu koju su proširili izvan gabarita ranije građevine te im se zabranjuje bilo kakva bespravna gradnja na svom dijelu građevine, a poglavito da su dužni u roku od 48 sati zazidati prozore i to jedan na podrumskom dijelu, a dva na etaži bespravno sagrađene visoke prizemnice, da su dužni ukloniti nadstrešnicu i stubu u dvorištu te vratiti u prijašnje stanje ulaz u dvorište u širini od 4,70 m, te postaviti drvena ulazna vrata u dvorište i sanirati temelj i zid dvorišne zgrade tužitelja, ili će to tužitelji izvesti na njihov trošak,
- da je povodom žalbe tužitelja u odnosu na navedenu presudu presudom Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ-1546/14 od 27. svibnja 2014. preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-2775/05 od 16. siječnja 2014. te je naloženo tuženicima Mladenu Pezelju i Milici Pezelj srušiti bespravno podignutu građevinu koju su proširili izvan gabarita ranije građevine te im se zabranjuje bilo kakva bespravna gradnja na svom dijelu građevine, a poglavito su dužni u roku od 48 sati zazidati prozore i to jedan na podrumskom dijelu, a dva na etaži bespravno sagrađene visoko prizemnice. Tuženici su dužni ukloniti nadstrešnicu i stubu u dvorištu te vratiti u prijašnje stanje ulaz u dvorište u širini od 4,70 m te postaviti drvena ulazna vrata u dvorište i sanirati temelj i zid dvorišne zgrade tužitelja ili će to tužitelj izvesti na njihov trošak. Iz obrazloženja predmetne presude proizlazi kako je u pravnoj stvari nesporno da su stranke suvlasnici u smislu odredbe čl. 13. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima ("Narodne novine" broj: 53/91, dalje: ZOVO) svaki u

½ dijela te da nije sporno da su tuženici izvršili određene radove bez suglasnosti tužitelja čime da su poduzeli poslove koji premašuju okvir redovnog upravljanja. Odnosno, proizlazi kako su tuženici na još uvijek nepodijeljenoj stvari u suvlasništvu parničnih stranaka izvršili građevinske promjene bez suglasnosti tužitelja kao suvlasnika, što po odredbi čl. 15. ZOVO kojom je propisano kako je za poduzimanje poslova koji premašuju okvir redovnog upravljanja potrebna suglasnost svih suvlasnika, nisu ovlašteni. Radovi koje su izveli tuženici koji su navedeni u točki I. tužbenog zahtjeva predstavljaju izvanredne poslove koji nisu mogli biti poduzeti bez suglasnosti svih suvlasnika. Navedeno je između ostalog kako je okolnost bespravne gradnje tuženika koja je dokazana u upravnom postupku pred građevinskom inspekcijom dokaz da su tuženi postupili protivno odredbi čl. 15. ZOVO.

- da su II. i III. tuženici kao darovatelji s tužiteljicom kao daroprimateljem zaključili Ugovor o darovanju 13. studenog 2012. te Aneks Ugovora o darovanju nekretnine od 29. siječnja 2013. prema kojem su svoj suvlasnički dio na predmetnoj nekretnini darovali ovdje tužiteljici, a inače svojoj kćerki,

- da se tužiteljica na temelju navedenih isprava upisala kao suvlasnica na predmetnoj nekretnini prije dovršetka parničnog postupka iz kojeg potječe ovršna isprava,

- da su I. tuženik i njegova pok. supruga kao ovrhovoditelji Općinskom građanskom sudu u Zagrebu 5. siječnja 2016. podnijeli prijedlog za ovrhu protiv II. i III. tuženika kao ovršenika, a na temelju ranije navedenih presuda kao ovršnih isprava te je njihov prijedlog prvostupanjski sud prihvatio i donio rješenje o ovrsi broj Ovr-38/2016 dana 7. studenog 2016.,

- da je u međuvremenu tužiteljica ishodila rješenje o izvedenom stanju u postupku legalizacije bespravno izgrađenog dijela objekta.

- Iz Rješenja o izvedenom stanju Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet Grada Zagreba od 11.12.2020. proizlazi kako se po zahtjevu koji je u tom postupku podnijela tužiteljica u točki I. ozakonjuje nezakonito rekonstruirana ulična stambena zgrada na k.č.br. 2427, k.o. Trešnjevka u Zagrebu, Creska 16; u točki II. je navedeno kako ispitivanje ispunjavanja lokacijskih uvjeta, bitnih zahtjeva za građevinu te drugih zahtjeva i uvjeta nije prethodilo donošenju rješenja dok je točki III. navedeno kako rješenje nema učinaka na vlasništvo i druga stvarna prava na zgradama za koje se donosi i zemljište na kojem su zgrade izgrađene. Iz obrazloženja predmetnog rješenja proizlazi kako prema odredbama čl. 6. i 19. Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama nije propisano kako predmet ozakonjenja ne može biti dio zgrade koji se po pravomoćnoj presudi parničnog suda mora ukloniti te da Rješenje o izvedenom stanju nema pravnih učinaka na vlasništvo i druga stvarna prava na zgradi za koju je doneseno i zemljište na kojem je izgrađena, sve temeljem čl. 32. Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama.

- iz spisu priložene Presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl.br. Usž-3221/18-2 od 3.7.2019. te iz Rješenja Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Republike Hrvatske Klasa: UP/II-361-05/21-26/70 od 17.5.2021. kojim je odbijena žalba I. tuženika koju je isti podnio protiv predmetnog Rješenja o izvedenom stanju proizlazi kako je pobijano rješenje doneseno u ponovljenom postupku po presudi Visokog upravnog suda kojim je poništena presuda Upravnog suda u Zagrebu posl. br. Usl-4424/15-14 od 22. veljače 2018. te je poništeno rješenje tog Ministarstva Klasa: UP/II-361-05/15-26/1741, Urbroj: 531-05-2-2-15-2 od 26. studenog 2015. te je u presudi Visokog upravnog suda posl. br. Usl-4424/15-14 od 22. veljače 2018. navedeno kako Zakon ne propisuje način postupanja u slučaju donošenja pravomoćne presude parničnog suda kojom se nalaže rušenje bespravno izgrađene građevine te se stoga prema stajalištu toga suda na odgovarajući način valja primijeniti odredbe Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama. Zakon o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama propisuje postupak, uvjete i pravne posljedice uključivanja u pravni sustav nezakonito izgrađenih zgrada. Uvidom u pobijano rješenje utvrđeno je da je predmetna zgrada izgrađena u skladu s naprijed navedenim prostornim planom, a u smislu odredbe članka 5. stavka 1. Zakona o postupanju te je utvrđeno da je rješenje o izvedenom stanju u upravnom postupku doneseno sukladno

odredbi članka 18. navedenog Zakona, te je utvrđeno da ne postoje uvjeti za isključenje ozakonjenja koji su određeni odredbom članka 6. Zakona. U odnosu na žalbene navode I. tuženika koji su usmjereni na vlasničko-pravne odnose isti se otklanjaju kao neosnovani obzirom na to da je odredbom čl. 32. Zakona o postupanju propisano da rješenje o izvedenom stanju nema pravnih učinaka na vlasništvo i druga stvarna prava na zgradi za koju je doneseno i zemljište na kojem je ta zgrada izgrađena.

- I. tuženik niti tvrdi niti dokazuje da je protiv Rješenja Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Republike Hrvatske od 17.5.2021. pokrenuo upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu

- uvidom u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-2775/05 utvrđeno je kako je u spisu toga suda posl. br. R1-1953/2003 (ranije R1-1606/92 i R1-794/99) ovdje I-tuženik kao tužitelj protiv ovdje II. i III. tuženika podnio 4. kolovoza 1992. prijedlog radi uređenja odnosa u vezi s korištenjem dvorišta i uređenja odnosa među suvlasnicima koji je tijekom postupka definiran kao zahtjev za razvrgnuće suvlasničke zajednice i po kojem prijedlogu je rješenjem posl. br. R1-794/99 od 26. listopada 2000. suvlasnička zajednica stranaka razvrgnuta civilnom diobom – prodajom i podjelom kupovnine između suvlasnika prema njihovim suvlasničkim omjerima. Navedeno rješenje je po žalbi I-tuženika ukinuto rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-2669/1 od 23. rujna 2003. i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. U ponovljenom postupku koji se vodio pod brojem R1-1953/03, ovdje I-tuženik je nakon 11 godina vođenja postupka istaknuo prigovor u vezi veličine suvlasničkih omjera pa je rješenjem suda od 28. siječnja 2004. upućen na pokretanje parničnog postupka radi razvrgnuća suvlasničke zajednice te je obustavljen izvanparnični postupak. I-tuženik i njegova pok. supruga su u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-2775/05 podnijeli tužbu između ostalog i radi razvrgnuća suvlasničke zajednice koji zahtjev radi razvrgnuća su povukli i ostali kod tužbenog zahtjeva kakav je postavljen tužbenim zahtjevom od 23. ožujka 2005. te o kojem je odlučeno presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-2775/05 od 16. siječnja 2014. koja je preinačena presudom Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ-1546/14 od 27. svibnja 2014.

11. U ponovljenom postupku uvidom u predmet Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. P-2042/18-47 utvrđeno je kako je presuda toga suda posl.br. P-2042/18-47 od 23. ožujka 2022. potvrđena presudom Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, poslovni broj GŽ-78/2023-2 od 25. travnja 2023., odnosno postupak koji se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu je pravomoćno okončan te je stoga neosnovan prigovor litispendencije jer se u tom i ovom postupku ne vode dvije istodobne parnice.

12. Nadalje, za postojanje pravomoćno presuđene stvari potrebno je da je riječ o postupcima u kojima je podnesen sadržajno isti zahtjev koji se temelji na istoj činjeničnoj osnovi. Dakle, da bi se radilo o pravomoćno presuđenoj stvari nužno je postojanje subjektivnog i objektivnog identiteta spora. Kod subjektivnog identiteta spora pravomoćnost je ograničena na odnos među istim strankama, a kod ocjene objektivnog identiteta spora pravomoćnost je ograničena istovjetnošću presuđenog odnosa. Pravni odnos je istovjetan kad se iz iste osnove među istim strankama postavlja isti zahtjev. Pri tome činjenični kompleks na kojem je zasnovana presuda obuhvaćen je u cijelosti pravomoćnošću dispozitiva pa se na istom kompleksu ne može više graditi sadržajno isti tužbeni zahtjev bez obzira na to ispuštaju li se u novoj parnici neke od ranije navedenih činjenica iz tog kompleksa, odnosno dodaju li se neke nove te bez obzira na to opravdava li se zahtjev prije iznesenom ili nekom novom pravnom osnovom.

13. U konkretnom slučaju sud je utvrdio kako je u pravomoćnoj presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. P-2042/18-47 od 23. ožujka 2022. riječ o istim osobama, tužiteljici i tuženicima koji se u istim ulogama pojavljuju u ovom postupku. Dakle

riječ je o subjektivnom identitetu spora. U odnosu na objektivni identitet spora sud je utvrdio kako je tužitelj u tom sporu potraživao od tuženika proglašenje ovrhe nedopuštenom. Za ocjenu identiteta pravne stvari nije odlučno samo to što se oba postupka odnose na isti ovršni predmet i na isti opći zahtjev za proglašenje ovrhe nedopuštenom. U parnicama radi proglašenja ovrhe nedopuštenom odlučno je po kojem je rješenju ovršnog suda stranka upućena na parnicu i zbog kojih je konkretnih razloga upućena. Prema članku 59. Ovršnog zakona, osoba koja tvrdi da u pogledu predmeta ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu može podnijeti prigovor protiv ovrhe tražeći da se ovrha na tom predmetu proglasi nedopuštenom, a prigovor se može podnijeti do dovršetka ovršnoga postupka. Prema članku 60. Ovršnog zakona, ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, sud podnositelja prigovora upućuje da protiv stranaka pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena. Kod ovršenika je isto načelo još izričitije. Članak 55. stavak 3. Ovršnog zakona propisuje da tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu. Članak 55. stavak 4. Ovršnog zakona izričito predviđa situaciju u kojoj ovršenik i povodom naknadno podnesene žalbe nakon isteka roka bude također upućen na parnicu. Jedna parnica radi proglašenja ovrhe nedopuštenom nužno i trajno ne iscrpljuje sve moguće naknadne razloge, nego da je svaka parnica vezana uz konkretan pravni lijek, konkretno upućivanje i konkretne razloge, a sud ujedno prihvaća i sve navode tužiteljice koje je istaknula u ponovljenom postupku.

14. Raniji postupak koji se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu P-2042/18 pokrenut je na temelju rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-1521/18-3 od 26. ožujka 2018. Tim je rješenjem tužiteljica upućena na parnicu povodom prigovora treće osobe koji se, prema obrazloženju presude P-2042/18-47, odnosio na tvrdnju da tužiteljica u pogledu nekretnine ima pravo koje sprječava ovrhu te na tvrdnju da bi provedbom ovrhe rušenjem dijela građevine došlo do narušavanja stabilnosti ostatka građevine. Ovaj postupak pokrenut je na temelju drugog i kasnijeg rješenja ovršnog suda, i to rješenja Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj Ovr-365/2019 od 13. rujna 2022., kojim je tužiteljica ponovno upućena na parnicu, ali iz razloga jer je nakon određivanja ovrhe doneseno i postalo pravomoćno Rješenje o izvedenom stanju, Klasa: UP/I-350-05/19-007/436 od 11. prosinca 2020., pravomoćno 8. srpnja 2021., kojim je ozakonjeno postojeće stanje ulične stambene zgrade na adresi Zagreb, Creska 16, pa je time otpao razlog za provedbu ovrhe u dijelu koji se odnosi na rušenje, zazidavanje prozora, uklanjanje nadstrešnice i stube te vraćanje ulaza u dvorište u prijašnje stanje. Dakle, ranija parnica i ova parnica nemaju istu procesnu osnovu ni istu činjenično-pravnu osnovu. Ranija parnica odnosila se na prigovor vlasništva odnosno prava treće osobe i stabilnosti građevine. Ova parnica odnosi se na naknadno pravomoćno ozakonjenje postojećeg stanja i tvrdnju da je zbog toga prestala ili otpala osnova za provedbu ovrhe u navedenom dijelu. Ranija presuda nije mogla pravomoćno riješiti sadašnji razlog upućivanja. U samoj presudi P-2042/18-47 prvostupanjski sud izričito naveo da tvrdnju tužiteljice o rješenju o izvedenom stanju ne prihvaća kao osnovu odlučivanja, prije svega zato što tužiteljica u parnici po člancima 59. i 60. Ovršnog zakona može iznositi samo one činjenice koje su prema njezinu prigovoru u ovršnom postupku bile sporne i radi kojih je upućena na parnicu, a ne neke druge činjenice. Takvo obrazloženje ranije presude isključuje zaključak da je o sadašnjem razlogu pravomoćno presuđeno. Ako je sud u predmetu P-2042/18 zauzeo stajalište da se prigovor pravomoćnog ozakonjenja ne može razmatrati jer nije bio obuhvaćen tadašnjim rješenjem o upućivanju na parnicu, tada ista presuda ne može istodobno imati učinak pravomoćno presuđene stvari u odnosu na taj prigovor. Eventualni podredni navodi ranijeg suda o učincima rješenja o izvedenom stanju ne mijenjaju navedeni zaključak. Ti navodi nisu dio pravomoćno presuđene stvari u odnosu na sadašnji razlog upućivanja, jer je sam sud prethodno utvrdio da taj razlog nije u granicama ranije parnice. Pravomoćnost se ne može protegnuti na pitanje za koje je u istoj presudi navedeno da nije predmet parnice zbog

granica ranijeg rješenja o upućivanju. Stoga ranija presuda P-2042/18-47, iako je pravomoćna, ne proizvodi procesnu zapreku u ovom postupku. Ona potvrđuje upravo suprotno: da se u parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom mora ostati u granicama konkretnog rješenja ovršnog suda o upućivanju i konkretnog razloga zbog kojeg je parnica pokrenuta. Navedeno proizlazi i iz zakonskog uređenja. Iz tog stajališta slijedi da se dopuštenost i opseg takve parnice ne ocjenjuju apstraktno prema samom ovršnom predmetu, nego prema konkretnom rješenju ovršnog suda i razlozima zbog kojih je stranka upućena na parnicu. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u rješenju poslovni broj Rev-213/2023-2 od 26. srpnja 2023. u kontekstu parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom prihvatio da naknadno nastale okolnosti, osobito one koje stranka nije mogla uspješno isticati u postupku iz kojeg potječe ovršna isprava, mogu biti relevantne za ocjenu dopuštenosti daljnje provedbe ovrhe. Iako se navedeni predmet činjenično razlikuje od ovog postupka, pravno je relevantno stajalište da se dopuštenost ovrhe ne smije promatrati formalistički i izolirano od naknadnih okolnosti koje mogu promijeniti osnovu za njezinu provedbu. Ustavni sud Republike Hrvatske je u odluci broj U-IIIB-3145/2018 od 10. prosinca 2020. naglasio da stranci mora biti omogućeno meritorno ispitivanje prigovora koji se odnose na naknadno nastale okolnosti u ovršnom postupku, odnosno u parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom ako je stranka na takvu parnicu upućena. Ustavni sud je pritom istaknuo da sudovi u daljnjem tijeku postupka moraju ispitati prigovore o očiglednoj nerazumnosti nastavka ovrhe u promijenjenim okolnostima, osobito kada se prigovori temelje na javnim ispravama i na okolnostima nastalima nakon ovršne isprave. U ovom predmetu upravo se radi o takvoj procesnoj situaciji. Tužiteljica je u ovaj postupak upućena novim rješenjem ovršnog suda zbog naknadno pravomoćno okončanog postupka ozakonjenja i zbog tvrdnje da je time otpala osnova za provedbu dijela ovrhe. To nije isti razlog koji je bio obuhvaćen ranijim rješenjem o upućivanju iz 2018. godine niti se o tom razlogu moglo meritorno odlučiti u ranijoj parnici u kojoj je sam sud utvrdio da se može raspravljati samo o razlozima iz ranijeg upućivanja.

15. Slijedom navedenoga, u ovoj pravnoj stvari ne postoji procesna zapreka litispendencije niti pravomoćno presuđene stvari u odnosu na predmet Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-2042/18 jer raniji i ovaj postupak nisu ista pravna stvar. Raniji postupak P-2042/18 pokrenut je po rješenju ovršnog suda Ovr-1521/18-3 od 26. ožujka 2018. i odnosio se na razloge zbog kojih je tužiteljica tada, kao treća osoba, bila upućena u parnicu. Ovaj postupak pokrenut je po kasnijem rješenju Općinskog suda u Sesvetama Ovr-365/2019 od 13. rujna 2022. i temelji se na drugom, naknadnom razlogu, odnosno na pravomoćnom Rješenju o izvedenom stanju od 11. prosinca 2020., pravomoćnom 8. srpnja 2021., kojim je ozakonjeno postojeće stanje objekta. Kako je u ranijoj presudi P-2042/18-47 izričito navedeno da tužiteljica u toj parnici može iznositi samo činjenice radi kojih je upućena u parnicu, a ne i druge činjenice, ranija presuda ne može proizvoditi učinak pravomoćno presuđene stvari u odnosu na sadašnji razlog upućivanja. Suprotno bi značilo da je tužiteljici uskraćena sudska zaštita u odnosu na razlog za koji je raniji sud smatrao da nije predmet ranije parnice, a ovršni sud ju je naknadno upravo zbog tog razloga uputio na novu parnicu. Stoga su ispunjene procesne pretpostavke za meritorno odlučivanje o tužbenom zahtjevu u ovom postupku.

16. Tužiteljica saslušana kao stranka u postupku je u svom iskazu navela kako su njezini roditelji kupili kuću koja je imala 51m² te su zazidali verandu kojom je kuća dobila svega 4 kvadrata više te da je točno vidljivo koja je kuća od roditelja a koja od g. Galeza. U međuvremenu je legalizirala kuću te se nikome ne uzurpira vlasništvo. Istovremeno se od nje traži da temeljem pravomoćne odluke sanira temelje a nije utvrđeno stvarno stanje jer nitko nije izašao na uviđaj te stoga nije jasno na temelju čega bi trebala sanirati temelje, a vještak je u tom postupku ujedno utvrdio da se kuća ne može dovesti u prvobitno stanje. Vještak je u svom nalazu i mišljenju naveo kako bi se ujedno rušenjem dijela kuće narušila

statika cijele kuće. U odluci Upravnog suda koja je priložena uz podnesak od 13.2.2023. nalazi se i iskaz g. Galeza koji nije sukladan stvarnom stanju i temeljem kojeg je on legalizirao svoju kuću bez njene suglasnosti. iskazala je kako dogradnjom kuće nije sužen ulaz u dvorište tuženika a kako je vidljivo i iz fotografija koje prileže spisu da je taj ulaz ostao isti jer je na mjestu za koje gospodin tvrdi bila veranda. Tužiteljica navodi kako su u vrijeme kada je g. Galez vršio nadogradnju svog objekta vlasnici nekretnine bili njezini roditelji koje isti nije tražio suglasnost za tu nadogradnju već je isto izvršio na temelju iskaza koji je dao u upravnom postupku i koji nije istinit.

17. I. tuženik je u svom iskazu naveo kako je II. tuženik 90-ih godina kupio staru kuću za koju postoje nacrti kao i kupoprodajni ugovor prema kojima je vidljivo da je ta kuća tada imala 43 m² te kada bi ostalo ovakvo stanje kakvo je sada Pezelj bi bio povlašten u imovinskom smislu na način da bi imao 2/3 a on 1/3. Naveo je kako je legalizirao svoju nekretninu u zakonito provedenom postupku koju je kupio 60-ih godina te je tužitelj nadogradnjom svoje nekretnine uzurpirao njegovo pravo vlasništva. Tokom 60-ih godina je izvršena nadogradnja njegove nekretnine odn. prije nego je Pezelj kupio svoju kuću. Nadogradnja zgrade tužiteljice odn. kako isti nisu napravili dobre temelje je uzrokovala to da se s jedne strane njegova nekretnina nagnula a što je i vidljivo na terenu jer je nadogradnja nestručno rađena, a što je sve ujedno utvrđeno u nalazu i mišljenju vještaka a koji je izrađen prije potresa te je stoga jasno kako oštećenja na nekretnini nisu prouzrokovana potresom već da je takvo stanje bilo i prije. Nakon potresa je situacija samo gora jer je sada napuknuo noviji dio koji je dogradio. Dogradnja zgrade odnosno verande kojom se tužiteljica proširila za negdje oko 16 m², zasigurno je utjecala na površinu zajedničkog zemljišta te širinu prolaza. Naveo je kako su sve rušili, kopali polupodrum do temelja tako da su oni i oštećeni. Vještak je u postupku koji je proveden pred OGS pod posl. br. P-2042/18 utvrdio da je moguće srušiti nadograđeni dio bez da se naruši statika zgrade.

18. Slijedom navedenog, cijeneći sve provedene dokaze u postupku, a kako je pravomoćnim i izvršnim Rješenjem o izvedenom stanju, Klasa: UP/I-350-05/19-007/436 od 11.12.2020. u cijelosti legalizirano postojeće stanje objekta – ulične stambene zgrade na k.č.br. 2427, k.o. Trešnjevka u Zagrebu, Creska 16 to je otpala osnova zbog koje je određena ovrha jer je upravo u izreci ovršne isprave - presude Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ-1546/14 od 27. svibnja 2014. kojom je preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-2775/05 od 16. siječnja 2014. naloženo II. i III. tuženicima srušiti bespravno podignutu građevinu koju su proširili izvan gabarita ranije građevine te im se zabranjuje bilo kakva bespravna gradnja na svom dijelu građevine, a koji element bespravnosti je uslijed ozakonjenja postojećeg stanja objekta otpao.

19. Naime, postupku legalizacije – ozakonjenja nezakonito (bespravno) izgrađene, odnosno dograđene zgrade na adresi Zagreb, Creska 16 sudjelovao je i ovrhovoditelj, ovdje I. tuženik koji je izjavio žalbu protiv Rješenja o izvedenom stanju, Klasa: UP/I-350-05/19-007/436 od 11.12.2020., a žalba je odbijena rješenjem Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine RH od 17.05.2021., Klasa: UP/II-361-05/21-26/70 u kojem se izričito navodi "U ovom upravnoj stvari sporno je da li se može ozakoniti zgrada u slučaju donošenja pravomoćne presude parničnog suda kojom se nalaže rušenje bespravno izgrađene građevine. Naime, prema presudi Visokog upravnog suda, poslovni broj: Usž-3221/18-2 od 3. srpnja 2019. godine, izričito je navedeno da Zakon ne propisuje način postupanja u slučaju donošenja pravomoćne presude parničnog suda kojom se nalaže rušenje bespravno izgrađene građevine, te se stoga prema stajalištu Suda na odgovarajući način valja primijeniti odredbe Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama. Zakon o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama propisuje postupak, uvjete i pravne posljedice uključivanja u pravni sustav nezakonito izgrađenih zgrada. Uvidom u pobijano rješenje utvrđeno je da je predmetna zgrada izgrađena u skladu s naprijed navedenim

prostornim planom, a u smislu odredbe članka 5. stavka 1. Zakona o postupanju te je utvrđeno da je rješenje o izvedenom stanju u upravnom postupku doneseno sukladno odredbi članka 18. navedenog Zakona, te je utvrđeno da ne postoje uvjeti za isključenje ozakonjenja koji su određeni odredbom članka 6. Zakona. Isto tako ističe se kako postupak legalizacije – odnosno rješenje o izvedenom stanju sukladno odredbama Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama ni na koji način ne utječe na vlasništvo, odnosno u konkretnom slučaju na suvlasništvo i suvlasničke omjere stranaka no prema stajalištu ovoga suda utječe na postojanje osnove za provedbu ovrhe obzirom na to da je odlukom tijela javne vlasti ozakonjeno postupanje ovršenika koje je predmet ovršnog postupka te stoga predstavlja pravo tužiteljice na predmetnoj nekretnini koje sprječava ovrhu u smislu čl. 59. i 60. OZ-a.

20. Sudska odluka nije utemeljena na objektivnoj primjeni materijalnog prava ako razlozi za primjenu toga prava ne počivaju na argumentu razumnog ponašanja. Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj U-III-357/2016 od 01. veljače 2018. ukazuje da svako tumačenje mjerodavnog prava mora imati uporište u zdravom razumu i pravnoj logici jer bi u protivnom moglo proizvesti apsurdne učinke u odnosu na ostvarivanje i zaštitu pojedinačnih prava. Takva primjena mjerodavnog prava ne bi bila objektivna nego arbitrarna to sud smatra nelogičnim i nepravičnim ovlastiti ovrhovoditelja da na trošak ovršenika, ovdje II i III tuženika, premda su tuženici izvršili određene radove bez suglasnosti tužitelja čime da su poduzeli poslove koji premašuju okvir redovnog upravljanja, izvrši radnju djelomičnog rušenja rekonstruirane ulične stambene zgrada na k.č.br. 2427, k.o. Trešnjevka u Zagrebu, Creska 16 koja je u cijelosti ozakonjena u pogledu namjene, veličine i smještaja na čestici donošenjem Rješenja o izvedenom stanju, a koji prigovor tužiteljica nije mogla ranije iznijeti u postupku jer je nakon što je ovrha određena, doneseno Rješenje o izvedenom stanju, Klasa: UP/I-350-05/19-007/436 od 11.12.2020., pravomoćno 08.07.2021., a koje rješenje je doneseno nakon provedenog i okončanog upravnog spora sa ovrhovoditeljem Dragutinom Galezom, ovdje I. tuženikom. Tim više jer rješenje o izvedenom stanju nema pravnih učinaka na vlasništvo I. tuženika i druga stvarna prava odnosno u konkretnom slučaju na suvlasništvo i suvlasničke omjere stranaka na zgradi za koju je doneseno i zemljište na kojem je ta zgrada izgrađena. Istovremeno iz iskaza stranaka saslušanih u postupku proizlazi kako je i I. tuženik izvršio nadogradnju svoje zgrade bez suglasnosti II. i III. tuženika.

21. Međutim, u dijelu u kojem je presudom Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ-1546/14 od 27. svibnja 2014. kojom je preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-2775/05 od 16. siječnja 2014. dano ovlaštenje ovrhovoditeljima Dragutinu Galezu i Ankici Galez da na trošak ovršenika Mladena Pezelja i Milice Pezelj saniraju temelj i zid dvorišne zgrade ovrhovoditelja, a koja se ima provesti po stručnom izvođaču radova uz prisutnost službene osobe suda, ocjena je suda kako činjenica legalizacije zgrade tužiteljice nije isključila obvezu provedbe sanacije nekretnine I-tuženika koja je posljedica izvođenja građevinskih radova od strane II. i III. tuženika te stoga tužiteljica u konkretnom postupku primjenom pravila o teretu dokazivanja nije dokazala kako u navedenom dijelu ima pravo koje sprječava ovrhu u smislu čl. 59. i 60. OZ-a te je slijedom navedenog odlučeno kao u točki I. i II. izreke presude.

22. Iako su II tuženik i III tuženica priznali činjenične navode tužbe i tužbeni zahtjev, u parnicama za nedopuštenost ovrhe po tužbi treće osobe, ovrhovoditelj i ovršenici kao tuženici imaju položaj jedinstvenih suparničara iz članka 201. ZPP-a, to se takav spor može riješiti samo na jednak način prema svim suparničarima, no predmetno priznanje je od utjecaja na odluku o naknadi troškova konkretnog postupka.

23. Odluka o trošku postupka donijeta je temeljem odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a tako što je utvrđeno da je tužiteljica uspjela u sporu sa 80%, dok je I. tuženik uspio u sporu sa 20%, a nakon što se od postotka stranke koja je u većoj mjeri uspjela u sporu oduzme postotak stranke koja je u manjoj mjeri uspjela proizlazi kako je tužiteljica ostvarila uspjeh u sporu od 60%. Tužiteljici su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku prema vrijednosti predmeta spora, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 140/23) i to u iznosu od po 200 Eur za sastav tužbe i podneska od 13.02.2023. te od 10.10.2024. i 18.06.2026. (Tbr. 8/1), za pristup na ročišta 20.04.2023. i 9.01.2024. te 30.06.2026. u iznosu od po 200 Eur (Tbr. 9/1), što uvećano za PDV 25% te trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u ukupnom iznosu od 53,09 Eur, ukupno iznosi 1.803,08 Eur. S obzirom na uspjeh tužiteljice u sporu od 60% istoj je valjalo dosuditi trošak parničnog postupka u iznosu od 1.081,84 Eur na koji iznos teku zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude, u skladu s odredbom čl. 30. st. 2. OZ.

U Sesvetama 22. srpnja 2026.

Sudac
Iva Raos

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od dana ročišta za objavu presude (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva istovjetna primjerka.

DNA:

- pun tužitelja
- pun I-tuženika
- pun II i III tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-110be**

Kontrolni broj: **0f63e-ee130-c533a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.